

Anadolu'nun Çilesi Ve Hürriyeti

– Mikail Dede · 15 Ekim 2025

Bir Hitit duasıdır, bir Süryanî ilahisi,
Yörük türküsüdür, Gök dağlardan esen,
Bir Zaza ağıtıdır, Dersim'de Kürtçe söylenen,
Aynı toprağın aynı yağmurla beslediği canlarız...

Kiminin adı Helen, kiminin adı Türkmen,
Kiminin sesi Süryani kilisesinde yankılanan çan,
Hepsi aynı güneşin altında yanıp,
Aynı ayazda titreyen kardeş cândır.
Üstünlük yok,
Lûtuflukâr toprak bilmez böyle ayrımı...

Bir Lidya hazinesi değil ki bu insan,
Altına, gümüşe, soya, pula satılsın.
Hürriyet,
Fırat'ın suyunda yıkanan çakıl taşıdır.
Rüzgârda savrulan bir Kafkas tüyüdür.
Bir çoban kavalından yükselen ezgidir...

Ve herkes,

Aynı gökyüzünün altında,
Aynı yıldızlara uzanan eller,
Eşittir.
Çilemiz ortak,
Unutma, Tarihin yükü ağır omuzlarımızda...

Aynı acıyı içenlerin gözleri aynı buğuda,
Aynı sevinci dileyenlerin yüreği aynı türkülerde.
İşte bu yüzden,
Her taşın altında bir medeniyetin ruhu,
Her sesin içinde bir annenin ninnisi...

Ve biz,
Bu kadim toprağın evlatları,
Ancak birbirimizi anlayarak hür,
Ancak birbirimizle var olarak eşitiz...

Dostum, bu yol uzun,
Hain ve karanlık sözler saldıracak.
Ama unutma,
Bu topraklar nice imparatorluklar
nice Süleymanlar gördü
Hepsi geçip gitti.
Kalacak olan, aynı bayrağın altında
Sevginin ve eşitliğin dilidir.
Ve biz,
O dilin şairleri...

"Kimse kimseden üstün değildir. Herkes bu kadim topraklarda eşit, hür ve eşit çile kardır."